

Izložba Ervina Čatovića „Život kao igra“ otvorena u Podgorici

Ekspresivan gest i intenzivan kolorit

PODGORICA - Izložba slika Ervina Čatovića otvorena je u JU Muzeji i galerije Podgorice (u izložbenom prostoru Moderne galerije). Postavku čini četrdeset radova objedinjenih nazivom „Život kao igra“. Na otvaranju izložbe govorili su akademik prof. dr Šerbo Rastoder i kustos Moderne galerije Selma Đečević.

Mini retrospektiva

Ervin Čatović podsjetio je da četvrti put izlaze u Podgorici i da je do sada petnaestak puta izlagao u Crnoj Gori.

- Izložbu sam nazvao „Život kao igra“. Ovo je jedna mala retrospektiva mog stvaralaštva u zadnjih deset godina. Iako imam 25 godina izlagačkog opusa, smatrao sam da je prerano da pravim retrospektivu. Posljednja decenija bila je veoma plodonosna. Ovdje su djela iz nekoliko likovnih ciklusa koji međusobno korespondiraju i na neki način se upotpunjuju, iako su različiti. Ovom izložbom pokušao sam da prezentujem različita promišljanja i traganja u posljednjih deset godina. Rezultat je slika kao asocijacija na pejzaž. Ta slika se od perioda enformela kretala ka redukovanom, pročišćenijem, lazurnijem slikarstvu. Kolorit je taj koji spaja i koji je očigledan u svim ovim likovnim pravcima - naveo je Čatović.

Likovna kritika je u Čatovićevom radu uvijek posebno isticala snažno prisustvo kolorističke raskoši.

- To je nešto što osjećam i što polazi iznutra. Možda je to u saglasju sa mojim temperamentom. Taj kolor je možda recidiv likovne akademije. Na osnovnim i postdiplomskim studijama bio sam student mog pokojnog oca, slikara Hilmije Čatovića. Otuda taj jaki, dominantni kolor u svakoj slici ponaosob - smatra Čatović.

Komentarišući savjete koje je dobijao od oca, umjetnik je kazao da je teško u nekoliko rečenica sročiti jedan kompleksan odnos.

- Njegovi savjeti su bili krajnje profesionalni i dobronamjerni. Istaći ću da nijesmo uvijek imali ista razmišljanja, čak smo se puno puta sukobljavali na profesionalnom planu. Za-

hvaljujući podsticaju da moram imati svoju likovnu priču, a na tome je insistirao, napravio je od mene, kako je sam govorio, rasnog stvaraoca koji je autonoman u svom likovnom izrazu - naveo je Čatović.

Znaci, gest, boja

Akademik prof. dr Šerbo Rastoder podsjetio je da je izložba naslovljena „Život kao igra“.

- Ako je za njega slika igra i ako je za njega čitav život igra, onda možemo samo zavidjeti slikarima što u tom beskrajnom carstvu slobode ovako uvjerljivo, lijepo i sa ovakvim sadržajima tu igru promovišu - kazao je Rastoder.

Selma Đečević istakla je da se imperativ njegovog stvaralač-

kog pregnuća ogleda u asocijativnom slikarstvu, preciznije u susjednom prelazu od figuralne do apstraktne slike.

- Pejzaž čini polazište ove metafizičke igre u čijoj slikarskoj razradi on prevazilazi polazišni oblik transponujući se u aluzivna polja slutnji, nepregledna prostranstva semiotičkih zagonetki. Znaci, gest i boja, svakim djelom, sami za sebe, dobijaju smisao i mogućnost da se sagledaju i objasne nezavisno od figuralnog početka. U tom postupku prepoznaje se nepokolebljiva sigurnost i smjelost koja se ogleda u ekspresivnom gestu i intenzivnom koloritu - ocijenila je Đečević.

Izložba se može pogledati do 29. januara. **A.Đ.**

BAR: Izložba slika Milutina Obradovića

BAR - Nakon izuzetno uspješnog predstavljanja u Podgorici, slikar Milutin Obradović prikazaće publicizimske scene Barskog ljetopisa radove nastale u periodu od 2015. do 2017. godine, objedinjene nazivom „Običan malecki san“. Otvaranje izložbe biće upriličeno večeras u 19 sati u sali Dvorca kralja Nikole. Izložbu će otvoriti istoričarka umjetnosti i selektorka likovnog programa Ljetopisa dr Anastazija Miranović.

Ona je u katalogu izložbe zapsala da su konj/konji česta tema likovnih umjetnosti.

- Od prvih poznatih pećinskih crteža, preko antike, renesanse i klasicizma, u skulpturi i slikarstvu konji su simbolizovali najpozitivnije osobine/fenomene - snagu, potentnost, brzinu, plemenitost, izdržljivost, hrabrost, odanost, ljepotu, neobuzdanost, slobodu... Konj kao lajtmotiv nerijetka je tema i crnogorskih slikara. Neosporno, Milutin Obradović je umjetnik koji na posve osoben način opservira ovu temu. Osim specifičnog egzekutivnog čina, koji plijeni razigranom, slojevitom crtačkolorističkom naracijom, ono što intrigira je Milutinovo „zrno tajne“ koje nam umjetnik poklanja svojim djelom, kako slovi naziv jednog njegovog rada - „Kad poklonim svima jedno zrno tajne“. U pokušaju razotkrivanja tih tajnovitih zrnaca, zapravo pokušavamo dosegnuti tajnu umjetnosti - navela je Miranović. **A.Đ.**

KIC: Muzičko veče sa Damiirom Murseljevićem

PODGORICA - Muzičko veče pod nazivom „Obojeni mejnstrim ili crno-bijeli pop?“ biće upriličeno večeras u 20 sati u Američkom uglu. Gost i domaćin biće Damir Murseljević (FM Mirda) radijski di-džej i autor emisija o muzici i filmu. Kako najavljuje iz Američkog ugla, tema večeri biće muzičke devedesete 20. vijeka, prelomne u Americi. Tada je posljednji put alternativni gitarski zvuk zadao ključni udarac ustoličenoj pop muzici. Kroz priču i muziku publika će saznati kako je „Smells Like Teen Spirit“ zbacio „Black & White“ sa trona na muzičkim hit-listama. Damir Murseljević ili FM Mirda je radijski di-džej i autor emisija o muzici i filmu na nekoliko podgoričkih radio stanica od 2000. do danas. **R.K.**

PODGORICA - Muzički centar Crne Gore je i u ovoj koncertnoj sezoni nastavio praksu predstavljanja solista Crnogorskog simfonijskog orkestra domaćoj publici. Nakon violončeliste Dmitrija Prokofjeva, koji je nastupio u decembru na proslavi 10 godina CSO-a, na sceni CNP-a se, pod vođstvom maestra Grigorija Krasko, u prvom dijelu koncertne večeri našlo troje solista iz redova duvačkog korpusa: Ana Abramović, prva hornistkinja, Teodor Blagojević, hornista i Marija Đurđević-Ilić, prva flautistkinja.

Njihov program uključio je premijerno dva trostavna djela: „Koncert za dvije horne i orkestar u Es-duru“ Franca Jozefa Hajdna (Antonija Rozetija) i „Koncert za flautu i orkestar u D-duru op.283“ Karla Rajneke. S obzirom na to da okosnicu ove koncertne sezone u programskom smislu predstavlja simfonijski opus Roberta Šumana, za drugi dio programa odabrana je njegova „Simfonija br. 3“ u Es-duru, op. 97, poznatija kao „Rajnska“.

RIJEČ VIŠE: Koncert Crnogorskog simfonijskog orkestra u CNP-u

Istrajnost i posebna izvodačka snaga

Maestro Grigorij Krasko po ko zna koji put potvrdio je poziciju vrsnog graditelja dramaturškog plana, što je i na ovom nastupu rezultiralo zadovoljstvom u auditorijumu CNP-a

Hajdn/Rozeti

Veče je otvoreno koncertantnim djelom za dvije horne i orkestar, a autorstvo F. J.

Hajdna često se dovodi u pitanje i navodi se ime Antonia Rozetija kao tvorca ovog klasicističkog ostvarenja. Hornisti Ana Abramović i Teodor Blagojević uspješno su savladavali interpretativne izazove u ovom koncertu, a jedan od njih bio je i intonacijski segment (s obzirom na specifičnost instrumenta), koji je većim dijelom izvođe-

nja bivao stabilan. Njihova brojna melodijska unisona, nadalje i nadovezivanje linija, zajednička boja i suptilna melodijska oblikovanost (posebno u „Romansi“), bili su izuzetno dobro integrirani, što se i moglo očekivati, budući da Abramović i Blagojević već izvjesno vrijeme saraduju i nastupaju zajedno kao članovi CSO. Ipak, ovo je bio

njihov prvi zajednički solistički istup, koji su i njihove kolege iz orkestra odlično ispratili. Ansambl, kojeg je pored dvoje solista činilo gudački korpus, dvije oboe i dvije horne, iskazao je stilski integrisanu, uravnoteženu i odmjerenu pratnju, kao i klasicistički zaokruživane tematske cjeline.

Rajneke

Simfoničari su u nastavku programa iznijeli vrlo živopisan inicijalni segment Rajnekeovog koncerta za flautu i orkestar iz 1908. godine, na koji se sigurnom interpretacijom nadovezala flautistkinja Marija Đurđević-Ilić. Stavovi koncerta se u karakternom smislu prilično razlikuju: prvi je više promišljan simfonijski po uzoru na Bramsa, drugi upućuje na belkanto stil, dok treći donosi razigranost i optimizam.

Đurđević-Ilić se u interpretaciji koncerta prikazala kao intonacijski čista, tehnički pouzdana i spretna solistkinja, što se naročito dalo uočiti u virtuoznom finalnom stavu. Iskazivala je logičnost i smisaonost kroz frazeološku ravan stavova, a ostajala je tonski konzistentna i u dugim, elokventnim melodijama, lijepo ih oblikujući i usaglašavajući sa matičnim ansamblom. Njoj se u dijalogu središnjeg stava vjerodostojno i prodorno pridružio

Dmitrij Prokofjev, dok su simfoničari vrlo pažljivo i odmjerenom „plutali“ kroz dinamički ravan koncerta. Sintetišući odnos soliste i ansambla i dobar zvučni balans među njima pomno je koordinisao maestro Krasko i učinio da kompletan ansambl bude homogen u zvuku i ubjedljiv u ukupnom utisku.

Šuman

Troje solista se u drugom dijelu koncerta pridružilo orkestru, u repriznom izvođenju „Rajnske simfonije“, za koju je Šuman pronašao inspiraciju u predjelima i pejzažima oko rijeke Rajne i sjećanjima na kelnsku katedralu. Vrlo prodoran i siguran početak simfoničara uveo je u pastoralni kontekst koji se sugeriše i nadalje provlači kroz pet stavova. Simfoničari su pouzdano oblikovali melodiku folklornog prizvuka, iskazivali nježnost, suptilnost i elegičnost (3. stav), kao i svečan, ceremonijalni ton (4. stav) pred dramatično finale. Progressivna linearnost, neposustajanje, istrajnost i posebna izvodačka snaga iskazivana je u gradacionim lukovima, čime je maestro Grigorij Krasko po ko zna koji put potvrdio svoju poziciju vrsnog graditelja dramaturškog plana, što je i na ovom nastupu rezultiralo zadovoljstvom u auditorijumu CNP-a.

Vanja VURČEVIĆ